

Hea lugeja!

Käesolevas Juridica numbris pakuvad neli artiklit riigihankeõiguse teemal huvitava läbilõike valdkonna probleemistikust, mis osalt on eriomane vaid uuele riigihangete seadusele, osalt aga aegumatu. Uuele seadusele eriomase probleemi näiteks võib tuua alltöövõtjate kaitseks kehtestatud alternatiivse reeglistiku sobivuse küsimuse, samas kui läbi aegade on selgelt lahendamata riigihankeõiguse piirnevate normistikega suhestumise küsimus. Aegumatu tundub olevat ka Härgineni jt käsitletud eraõigusliku isiku hankijaks klassifitseerimise probleemistik, Minumets aga vaatlleb Euroopa Liidu ja Eesti õiguse koosmõju klassikalist küsimust erinõuete kehtestamise aktuaalses kontekstis.

Nimetatud artiklid osutavad omakorda huvitavale küsimusele: millal ja kuidas toimub tegelikult Euroopa Liidu direktiivide ülevõtmine? Kas ülevõtmine saab tehtud direktiivide reeglistikku kajastava seaduse kehtestamisega või on hoopis tegu pikema protsessiga, mis seadusega kujundatud raamistikule tuginedes toimub sammhaaval alles praktika käigus?

2014. aasta hankedirektiivide^{*1} ülevõtmiseks koostatud riigihangete seaduse eelnõu võeti seadusena^{*2} vastu pärast tuliseid vaidlusi ja mõningaid „Kaardimaja“^{*3} stiilis toimunud vahepalasisid 2017. aasta kevadel ning jõustus sama aasta septembris. Hoolimata vastuvõtmise hilinemisest – või hoopis tänu sellele, et ajasurvele vaatamata keskendus eelnõu ettevalmistamine enam sisule kui vormile (loe: tähtajale) – sai riigihangete seadus tunnustuse kui aasta parim seadus. Teenusmajanduse Koja ja Postimehe koostöös korraldataval iga-aastaselt konkursil tunnustati mh põhjalikku eeltööd ja huvirühmade süsteemset kaasamist seaduse loomisse.^{*4} Ühest küljest võib öelda, et riigihangete seaduse vastuvõtmisega said hankedirektiivid Eestis lõpuks üle võetud – formaalses mõttes see kahtlemata nii ongi. Teisest küljest võib aga väita, et õiguse tegeliku igapäevase kohaldamisega direktiivide ülevõtmine alles algab.

Vaid praktika näitab, kas uuele riigihangete seadusele pandud lootused teostuvad või hirmud realiseeruvad ning kuidas õnnestub seadust kohaldada riigihanke valdkonna dünaamilise arengu taustal Euroopa Kohtu kohati ootamatut praktikat arvestades. Just viimane saab olema seaduse tõhususe ja paindlikkuse tuleproov.

Seniks soovin meeldivat lugemist!

Mari Ann Simovart

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/23/EL, 26. veebruar 2014, kontsessioonilepingute sõlmimise kohta. – ELT L 94, 28.03.2014, lk 1–64; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/24/EL, 26. veebruar 2014, riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta. – ELT L 94, 28.03.2014, lk 65–242; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/25/EL, 26. veebruar 2014, milles käsitletakse vee-, energetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ. – ELT L 94, 28.03.2014, lk 243–374.

² RT I, 01.07.2017, 1.

³ Pean silmas ülmenukat Ameerika poliitsarja originaalpealkirjaga „House of Cards“. Rohkem infot arvutivõrgus: <https://etv.err.ee/1/sarjad/kaardimaja>, netflix.com/houseofcards.

⁴ 2017. aasta parima ja halvima seaduse konkurss. – Riigi Teataja, 26.01.2018. Arvutivõrgus: <https://www.riigiteataja.ee/oigusuudised/ee/valdadeSeadusUudis/1764>; A. Einmann. 2017. aasta halvima seaduse nimetus läks jagamisele alkoholiaktsiisi tõusu ja tulumaksureformi vahel. – Postimees, 21.02.2018. Arvutivõrgus: <https://www.postimees.ee/4416331/2017-aasta-halvima-seaduse-nimetus-laks-jagamisele-alkoholiaktsiisi-tousu-ja-tulumaksureformi-vahel>.